

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ

(Σκηναὶ ἐκ τοῦ φυσικοῦ)

[Ὁ Πρωθυπουργὸς ὀνομάσθη λαοπρόβλητος, λοιπὸν δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ διαψεύσῃ τὴν προσωνυμίαν καὶ ἀπεφάσισα... νὰ δέχεται τοὺς πολίτας κατὰ Πέμπτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως ἀκούῃ τὰ παράπονά των. Ἐκαστος ἐννοεῖ ὅποῃται σκηναὶ συμβαίνουσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· αἱ δὲ κατωτέρω—ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰλημμένοι—ἀμυδρὰν μόνον διδούσιν ἰδέαν τῆς ὅλης κωμωδίας].

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης κάθηται ἐπὶ ἀνακλίντρου, ὁπότε εἰσέρχεται ρωμαλέος Κρῆς :

— Ἀντίο σας τσίρ Πρόεδρε.

— Χαίρετε (ἐγειρόμενος) εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος :

— Μαθὲς γιὰ τὴν Κρήτη πόλεμο δὲν θὰ κάνουμενε ;

— Γνωρίζετε, ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶνε δυσμενής...

— Διάολος νὰ πάρῃ τὴν Εὐρώπη...

— Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τὸν Ὑψιστον...

Ὁ Κρῆς ἐξέρχεται ἐξηγριώμενος ψιθυρίζων :

— Διάλε τὰ πασπαλά σου, ποῦ μᾶς κοροΐδευγες, ὅσω ποῦ νὰ πάρῃς τὴν ἐξουσία τσὲ τώρα μᾶς ἔκοψες τὴν φόρα τσὲ τῆς ἐπιχορήγησες.

ΣΚΗΝΗ Β'.

Εἰσέρχεται ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος μὲ στρατιωτικὸν πανταλόνιον καὶ μὲ σάλι κάτωθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται σεβασμίας ἡλικίας κλαπαδόρα.

— Κύριε Πρωθυπουργέ, ἐγὼ εἶμαι μουσικάντης καὶ μὲ αὐτὸ ποῦ βλέπεis (ἐξάγει τὴν κλαπαδόρα) ἔβγαλα τὸν λαὸν μό μου γιὰ τὴν διαδήλωσι...

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ φίλε μου...

— Τί νὰ εὐχαριστῆς, καλλίτερα νὰ πῆς νὰ μᾶς πληρώσουν, γιατί...

Ὁ κ. Δηλιγιάννης κρούει τὸν κώδωνα καὶ εἰσέρχεται ὁ κ. Ματθιόπουλος.

— Αὐτὸς εἶνε τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐγίνοντο αἱ διαδηλώσεις μας καὶ ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν ἐπληρώθη.

— Μὰ ἀπὸ ποῦ νὰ ἐπληρώνετο ; Ξεύρετε ὅτι...

— Λοιπὸν νὰ πληρωθῇ τώρα ἀπὸ τὸ κονδύλι τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ὁ ἐπισκέπτης εἶνε νεαρώτατος.

— Κύριε Πρόεδρε, ἦλθα νὰ σᾶς παρακαλέσω γιὰ καμμία θέσι...

— Καὶ τί προσόντα ἔχετε, παρακαλῶ ;

— Ἐχω ἀπολυτήριον ἀπὸ τὸ καρεκλοσχολεῖον τοῦ...

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον κυνοκτόνος δύνασθε νὰ διορισθῇτε.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

— Κύριε Πρόεδρε, εἶμαι ἀνταποκριτὴς τοῦ...

— Χαίρω πολὺ, mon ami, διότι μοὶ ἐδόθη περίστασις νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὰς ιδέας μου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐγὼ ; mon cher, δὲν εἶμαι φιλοπόλεμος καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τηλεγραφήσητε εἰς τὴν ἐφημερίδα ἧς τυγχάνετε ἀνταποκριτῆς...

— Μὰ μὲ συγχωρεῖτε, κ. Πρόεδρε, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος, ἀλλὰ τοῦ γερμανικοῦ καταστήματος Faber, ποῦ πωλεῖ γραφικὰ εἶδη, ὥστε ἐὰν εἶνε δυνατόν...

Καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης θυμωμένος :

— Ὅχι δὲν εἶνε δυνατόν ἀπὸ γερμανικὸν κατάστημα, διότι ἐγὼ εἶμαι τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

Εἰσέρχεται ἐν φρικτὸν κουτσαβάκι.

— Κύρ Πρόεδρε, νὰ τὰ λέμε καὶ νὰ μὴ ξεροκοκκινίζουμε, τώρα ποῦ φάγαμε τὸν Μογγόλο θέλουμε καὶ μεῖς κανένα κοκκαλάκι... ἔτσι...

— Βεβαίως πρέπει ν' ἀνταμειφθῇτε. Εἰσθε παιδί τοῦ λαοῦ...

— Ὅχι εἶμαι παιδί τοῦ Κωσταντῆ τοῦ Χατζάρα, ποῦ θυσιάζεται γιὰ τὴν ἀφεντιά σας καὶ γιὰ τὸν Νίκο τὸν Λεβιδάκο...

— Καὶ διὰ ποῖαν θέσιν ἔχετε τὰ προσόντα ;

— Τί προσόντα καὶ ξεπροσόντα ! Θέλω νὰ γίνω ὑπαστηνόμος μὲ φονὰ γιὰ νὰ κάψω καρδιαῖς...

— Μὰ τὰ προσόντα ;

— Εἶπαμε : κάτω τὰ προσόντα καὶ μᾶς τὸ ὑποσχέθηκα. Λοιπὸν κάτω τὰ προσόντα !

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπηλπισμένος πρὸς τὸν Ματθιόπουλον.

— Καὶ εἶνε πολλοὶ ποῦ περιμένουν ἔξω ;

— Τὸ ὀλιγώτερον ἑκατόν.

— Καὶ θέλουν ὅλοι νὰ μοῦ ὁμιλήσουν ;

— Τί θέλουν νὰ σᾶς ὁμιλήσουν ! Θέλουν θέσεις !

— Ὅπως δὴ πρὶν δὲν πρέπει νὰ δυσχερεστῶμεν τοὺς πολίτας. Εἰδοποιήσατε κύριον διὰ τῶν ἐφημερίδων μας, ὅτι θὰ δέχωμαι ἀκροάσεις ὅχι μίαν, ἀλλ' ἐξ ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα.

Ἀξενόμα

ΒΟΥΛΗ

Εἰς τὴν Αἴθουσαν :

Προστρέχουν ὅλ' οἱ βουλευταὶ γοργοὶ

Κι' ὁ καθένας τοὺς λιμάρει σὰν γαλιάνδρα ἢ σὰν κοῦκκος,

Φέρουν πειστικὰς ἐνστάσεις γιὰ τὴν κάθε ἐκλογὴ

Κι' ἀναφαίνεται στὸ βῆμα καὶ...ὁ Γιάννους Τσιριμοῦκος !

Εἰς τοὺς Διαδρόμους :

Σμῆνος πειναλέων ἐπαϊτῶν

Ἀπαιτοῦν νὰ πάρουν θέσιν ἀναξίως, ἀπὸ σπάντα,

Καὶ γινόμενοι κουνουπὶ τῶν οἰκείων βουλευτῶν

Καταρῶνται τὸ κορδόνι, τὸν Γεγὲ καί... τὰ προσόντα !

Ὑπειζυνόμα